

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714204194
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714204194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Helena Loduhoová v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., IČO 26 429 705, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti odporkyňi A. S. , J.. XX. X. XXXX, G. G., N. XXXX/XXX, v konaní o zaplatenie 109,59 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporkyňi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu uhradiť mu sumu 109,56 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 438 Eur od 28.07.2011 do 21.10.2012, zo sumy 378 Eur od 22.10.2012 do 14.4.2013, zo sumy 328 Eur od 15.4.2013 do 14.5.2013, zo sumy 218,78 Eur od 15.5.2013 do 13.06.2013, zo sumy zo sumy 109,56 Eur od 14.06.2013 do zaplatenia a 6%-tný úrok z omeškania zo sumy 438,- Eur od 11.10.2011 do 21.10.2012, zo sumy 378,- Eur od 22.10.2012 do 14.04.2013, zo sumy 328 Eur od 15.04.2013 do 14.05.2013, zo sumy 218,78 Eur od 15.05.2013 do 13.06.2013, zo sumy 109,56 Eur od 14.06.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 1,46 Eur. Uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa 24.01.2011 na zmenkovú sumu 438 €, pričom odporkyňa sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z tejto sumy od 28.07.2011. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. ako indosant predložila odporkyňi zmenku k zaplateniu, ktorú však uhradila len vo výške 328,44 Eur a zvyšok vo výške neuhradila, a preto navrhovateľ žiadal, aby ju súd v zmysle čl. 7 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 k tejto povinnosti zaviazal rozsudkom.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadrila.

Súd vo veci rozhodol Rozsudkom zo dňa 18.7. 2014 č.k. 10C 112/2014-31, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co 679/2014-61 zo dňa 2.6.2015 bol citovaný rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že súd nevykonal dokazovanie v súlade s § 129 ods.1 O.s.p., teda ho nevykonal zákonným spôsobom. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oboznámi jej obsah, to neplatí ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie alebo ak listina alebo jej obsah nebola protistranou spochybnená. Spôsob vykonania dôkazu listinou „oboznámením obsahu spisu“ O.s.p. neupravuje. V zápisnici o pojednávaní je preto vždy potrebné uviesť, akou listinou bolo vykonaného dokazovanie a akým konkrétnym spôsobom bol dôkaz touto listinou vykonaný, teda či bola listina prečítaná alebo bol oznámený jej obsah. Ak listinný dôkaz nebol

vykonaný týmto spôsobom, tak ako je tomu aj v tomto prípade, ide o vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom a zistenia, ktoré konajúci súd z takéhoto nezákonného dokazovania učinil nemožno pri posúdení a rozhodnutí veci použiť. Okrem toho je potrebné pri vykonávaní dokazovania dbať na to, aby mali účastníci konania možnosť uplatniť svoje zákonné právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali /§ 123 O.s.p./. Aj možnosť naplnenia tohto práva musí byť zo zápisnice o pojednávaní zrejmá, čo v tomto prípade taktiež splnené nebolo. V predmetnej právnej veci tak odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dokazovania, z ktorého vyvodil skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, nepostupoval zákonným spôsobom, čím odňal účastníkom možnosť konať pred súdom. Odvolací súd vyslovil názor, že v ďalšom konaní, je súd oprávnený vykonávať dôkazy k okolnostiam kauzy zmenky, z ktorej navrhovateľ uplatňuje právo, a to všetky, ktoré bude nevyhnutne potrebovať na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Toto dokazovanie však musí vykonať spôsobom zaručujúcim účastníkom právo na vyjadrenie k dôkazom. Právnymi názormi odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný.

Dňa 17.7.2015 súd oznámil účastníkom, že mieni vykonať dokazovanie k okolnostiam kauzy zmenky, za týmto účelom pristúpil k vykonaniu dôkazov bez návrhu účastníkov a pripojil z exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica sp.zn. 7Er 913/2013 listinné dôkazy, a to zmenku, Zmluvu o úvere č. 302001346 a Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru. Zároveň súd zaslal účastníkom uvedené listinné dôkazy a umožnil vyjadriť sa k nim.

Súd vo veci v zmysle čl. 5 bodu 1 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 konal bez nariadenia ústneho pojednávania a vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, zmenky, Zmluvy o úvere č. 302001346 a Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru pripojených z exekučného spisu tunajšieho súdu č.k. 7Er 913/2013 a zistil nasledovné:

Odporkyňa dňa 24.01.2011 uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. zmluvu o úvere č. 302001346, na základe ktorej spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. poskytla odporkyni ako fyzickej osobe úver vo výške 250,- €, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať spolu s poplatkom vo výške 242,- € vrátiť v 12 mesačných splátkach po 41,- € mesačne počnúc dňom 23.02.2011.

Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru /ďalej len VPPÚ/ vyhotovené ako formulár. Podľa čl. 13 VPPÚ na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi, vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

V zmysle daných Všeobecných obchodných podmienok bol peňažný záväzok zabezpečený neúplnou zmenkou /blankozmenkou/ vystavenou dňa 24.1.2011, kde spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. vystupovala ako remitent a odporkyňa ako vystaviteľ. Zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ s lehotou splatnosti „na platenie predložiť“ v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Vzhľadom na to, že odporkyňa úver nesplácala riadne a včas, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný, vyplnila spoločnosť Pohotovosť zmenku v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 438 € a zmenkový úrok 0,25 % denne s dátumom začiatku úročenia od 28.7. 2011. Pôvodný majiteľ zmenky, spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. následne indosovala zmenku na terajšieho navrhovateľa. Odporkyňa na pojednávaní nárok navrhovateľa v celom rozsahu uznala. Uviedla, že nezaplatila poslednú splátku spoločnosti Pohotovosť vo výške 109 Eur. Pred pojednávacou miestnosťou komunikovala s právnym zástupcom navrhovateľa, ktorý jej navrhol možnosť splácania dlhu v splátkach. Ďalej uviedla, že predmetnú zmenku podpísala a túto nenamietala.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie s tým, že súhlasil so splatením dlhu splátkami po 20 Eur mesačne.

Podľa čl. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie“) toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na

uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2000 EUR bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci ("acta jure imperii").

Podľa čl. 3 bodu 1 Nariadenia na účely tohto nariadenia je cezhraničným sporom taký spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu alebo tribunálu konajúceho vo veci.

Podľa čl. 5 bodu 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadá niektorá zo strán.

Podľa čl. 19 Nariadenia pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa vedie konanie.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 17 ods.3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. poskytla odporkyni pri podpise zmluvy úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zmluva o úvere bola odporkyni predložená už vo vopred, dodávateľom pripravenom, predtlačenom formulári, teda bez možnosti odporkyne, akokoľvek zasiahnuť do podmienok poskytnutia úveru. Súd tak má za to, že posudzovaná zmluva o úvere spadá do kategórie spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Bod 16 VPPÚ síce obsahuje klauzulu, „že na všetky právne vzťahy založené zmluvou o úvere sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka“ v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, avšak súd má za to, že táto klauzula obchádza ustanovenia § 52 ods. 2, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka o nemožnosti odchýliť sa v neprospech spotrebiteľa od výhodnejšej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, a je preto ex lege neplatná.

Ďalej bolo potrebné sa vysporiadať s otázkou, či predmetnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 2 cit. zák. je veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Účel poskytnutých peňažných prostriedkov na výkon povolania tak, ako je zaškrtnuté v predtlačí textu zmluvy o úvere, nie je v konaní preukázaný. Dôkazné bremeno pritom je na ťarchu toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda veriteľa. Bezpečným preukázaním tejto skutočnosti pritom nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy o poskytnutí úveru na výkon povolania, ktorý je neurčitý a neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie spotrebiteľa a aký konkrétny súvis malo s týmto povolaním či predmetom činnosti spotrebiteľa uzavretie príslušnej zmluvy. V uvedenom zmysle však oprávnený svoju dôkaznú povinnosť nesplnil, preto súd konštatoval, že takto neurčité vymedzenie účelu poskytnutia úveru v konkrétnej veci „na výkon povolania“ v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany oprávneného má rovnaký dopad, ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. Preto súd na daný právny vzťah aplikoval i ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V danom prípade bola zmenka vystavená ako zabezpečovací prostriedok pôvodného právneho vzťahu, ktorý má povahu spotrebiteľského vzťahu. Odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu nie je možné, pretože práve v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky zakázané v §17 ods.3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S otázkou či ide o nárok navrhovateľa uplatňovaný zo zmenky alebo nárok z tzv. kauzy, v ktorej mala zmenka len zabezpečovací charakter sa vysporiadal v danej veci aj Krajský súd Trenčín v obdobných veciach prejednávaných na tunajšom súde, keď ustálil, že na konanie vo veci je príslušný okresný súd. Poukázal na to, že je túto kolíziu potrebné riešiť v súlade s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Rovnako tak Krajský súd v Trenčíne v obdobnej veci (napr. v Uznesení č.k. 5Co 389/2013-60 zo dňa 30.4.2014) uviedol, že „v ďalšom konaní nie je vykonanie dôkazov úverovou zmluvou a jej všeobecnými obchodnými podmienkami, prípadne aj inými dôkaznými prostriedkami vylúčené.... dokazovanie k otázkam zmenkovej zmluvy - kauzy zmenky je tak z hľadiska jeho dôvodu prípustné. V ďalšom konaní je súd prvého stupňa oprávnený vykonať dôkazy k okolnostiam kauzy zmenky, z ktorej navrhovateľ uplatňuje právo, a to v zásade všetky, ktoré bude nevyhnutne potrebovať na spravodlivé rozhodnutie vo veci....ak z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistí, že zmenka má pôvod v spotrebiteľskom vzťahu, vykoná ďalšie skutkové zistenia potrebné k otázkam platnosti zmluvy, na základe ktorej zmenka vznikla (kauzy zmenky). Pri právnom posúdení týchto zistení sa bude riadiť vyššie uvedenými právnymi závermi o dopade prípadnej neplatnosti kauzy zmenky na uplatnené plnenia zo zmenky.“

Hľadisko ochrany spotrebiteľa je prioritné i vzhľadom na upozornenia Európskej komisie na praktiky existujúce v sektore spotrebiteľských úverov so zameraním na uplatňovanie právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa.

S poukazom na tieto skutočnosti, keďže sa spotrebiteľská právna úprava má kogentný charakter, súd ex offo skúmal podmienky vystavenia zmenky a jej prípustnosť práve vo vzťahu k spotrebiteľovi. Následne súd vyhodnotil zmluvné dojednanie, dohodu o vyplnení zmenky, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda neplatné dojednanie pre rozpor so zákonom v zmysle § 39, §53 ods.2 a ods.5 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Za situácie, keď ide o spotrebiteľský vzťah, zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky mení tento zmluvný vzťah na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa. Zároveň je zřejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie dohody o vyplnení zmenky vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktorých obsah povinný nemohol pred uzavretím zmluvy ovplyvniť a ktoré používa oprávnený vo všetkých prípadoch.

Z uvedených dôvodov súd musel dohodu o vyplnení zmenky vyhodnotiť ako neprijateľnú, a tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Keďže zmenka vychádzala z dohody o vyplnení zmenky, ktorú súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku upravenú v neprospech spotrebiteľa, a z tohto dôvodu ide o dojednanie neplatné, celé plnenie, ktoré navrhovateľ žiadal priznať súdom je potom v rozpore so zákonom (§ 52 ods. 2, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) a teda právom nedovolené, a preto súd zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu.

Napriek tomu, že odporkyňa uznala na pojednávaní dňa 8.7.2014 pohľadávku navrhovateľa v celom rozsahu, súd nerozhodol rozsudkom pre uznanie s poukazom na § 153a ods.3 O.s.p. v spojení s § 99 ods.2 O.s.p. Inštitút rozsudku na základe uznania je založený na hmotnoprávnom úkone, ktorý má funkciu zabezpečenia záväzku a umožňuje súdu redukovať činnosť, za predpokladu vecnej opodstatnenosti žaloby a platnosti úkonu z hľadiska hmotného práva. I keď § 153a ods.1 O.s.p. má imperatívny charakter, súd mal za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie. Rozsudkom pre uznanie nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom. Súdnym zmierom súd neschválil, ak je v rozpore s právnymi predpismi, teda ak by dohoda účastníkov odporovala hmotnému právu. Ide predovšetkým o porušenie kogentných ustanovení hmotného práva. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ majú nepochybne kogentný charakter. Keďže súd dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky, z ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, potom v danom prípade nemožno ani schváliť súdny zmier, resp. rozhodnúť spor rozsudkom pre uznanie v zmysle § 153a ods.1 O.s.p.

Odporkyni ako úspešnému účastníkovi prináleží v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. Keďže jej však žiadne trovy konania nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.